

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

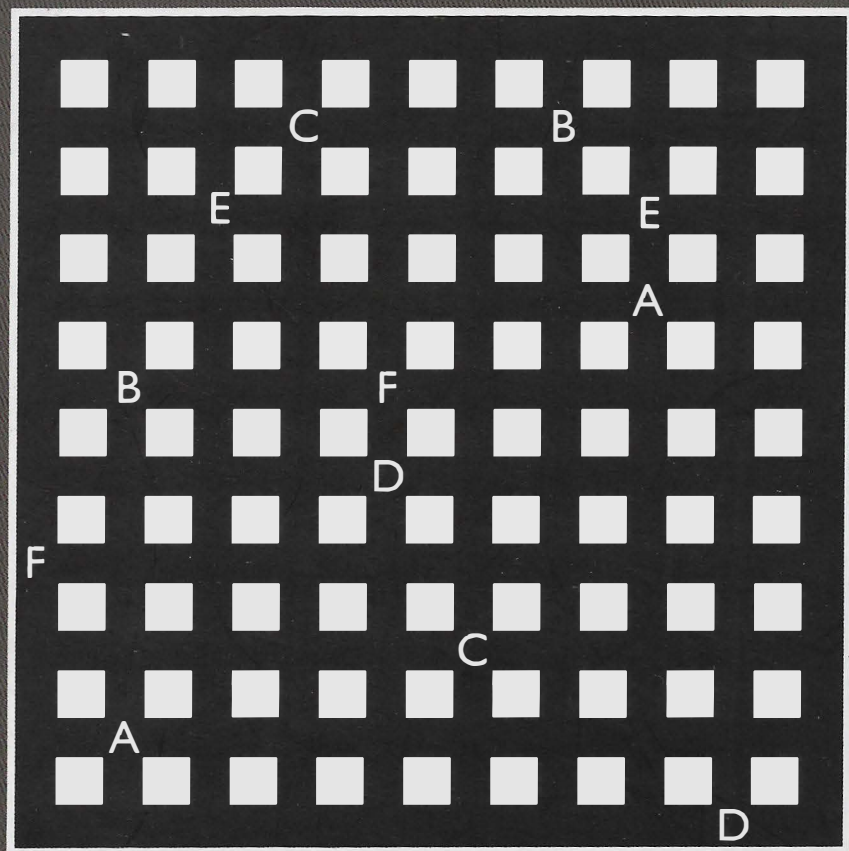
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

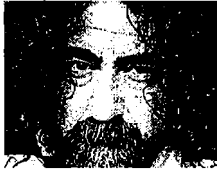
metin üstündağ apartman haikuları

metin üstündağ

Mizaha ortaokul sıralarında, sıralara yazıp, çizerek başladı. 15 yaşında Çarşaf dergisinde profesyonel oldu. Girgır, Fırt, Limon, Nankör, Deli, Leman dergilerinde ve Sabah, Hürriyet, Cumhuriyet, Evrensel ve Birgün gazetelerinde yazdı çizdi.

Sade, hisli, komik karikatürleriyle ve vurucu yazılarıyla 80 sonrası mizahını en çok etkileyen yazar çizirlerden. Langadank adını verdiği kısa yazılarla bir akıma yol açtı. Televizyon için 'Plastip Show' ve 'Ne Haberler' isimli siyasi komedi programlarının espi mantığını oluşturdu ve senaryolarını yazdı.

Edebiyat, kültür sanat, sokak, politika ve mizahı harmanlayarak çıkardığı Öküz Dergisi kültür sanat dergiciliğinde bir olay oldu. Langadank ve Pazar Sevişgenleri köşeleri artık mizah klasikleri arasında sayılıyor ve zaman zaman 'Pazar Sevişgenleri' gibi kitaplarına çeşitli davalar açılıp, be-
raat ediyor. 2004-2005 sezonunda Radikal Gazetesi'ne çok ilgi gören futbol ve maç yazıları yazdı. 2005 yılı şubat ayında iki arkadaşı ile birlikte resim sergisi açtı. Denemeyenler isimli kitabındaki bazı hikâyeler 'Çıkışyokland Cumhuriyeti' adıyla tiyatro oyunu hâline getirildi. Şiir, hikâye, deneme, aforizma, karikatür albümü türlerinde çeşitli kitapları var. Hâlen Penguen dergisinde yazar-çizer ve editörlük yapıyor.

***SEL YAYINCILIK**

Piyerloti Caddesi, 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul

Tel.: (212) 516 96 85 Faks: (212) 516 97 26

<http://www.selyayincilik.com>

E-mail: posta@selyayincilik.com

ISBN 978-975-570-448-7

***SEL YAYINCILIK: 436**

APARTMAN HAİKULARI

METİN ÜSTÜNDAĞ

© **SEL YAYINCILIK 2010**

Kapak ve iç tasarım: Serdar Karataş

Birinci Baskı: Şubat 2010

Baskı ve Cilt:

Yaylacık Matbaası

Litros Yolu, Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203

Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Metin Üstündağ

Apartman Haikuları

***SEL** YAYINCILIK

ocak 2001 - aralık 2008

kapılar kapılar ağır çelik kapılar
içerisi mi daha tehlikeli dışarı mı
kimi kimden koruyorlar

sıradan bir ilk kitaba yazılan
toleranslı önsöz gibi
uzanmış paspas

kalın saksıdaki bakımsız çiçek
apartmandaki bize
benziyor

kapı önünde birikmiş gazeteler
faturalar şişeler ve çöp torbaları
mutluluk çekiniyor eve girmeye

kapıcı her sabah bir ekmek bir gazete
ve bir şişe bozuk süt ile
banko huysuz geliyor

siparişler de değişmiyor pek
evde yaşananlar
gibi

hepimizden önce uyanıyor karamsarlık
temize çekilirken çekiyor anılar
huzur boş masalara çalıyor

askerlik gibi geliyor her gün her şey
okul iş çalışmak.. türkiye süper ligi
her sabah ilk işimiz mıntıka temizliği

evin de bir andı var
sabah akşam mırıldandığımız yolda:
- para git bizi çalış.. hayat git bizi yaşa!

zamanın kızlık soyadını tartışıyorlar
sabaha kadar televizyonda
iki mustafa arasında seğirtiyor ömrümüz

her sabah yeniden buluyoruz ateşi
her akşam yeniden yakıyor madımak'ı neron
napolyon kendisini biz sanıyor

bir haftadır yanıyor
karşı evin ışıkları
kim bilir ne oluyor paylaşamadıkları

sabah buğulu insanlar
akşamları harlı terli
gece iki bilinmeyenli

‘kendine dikkat et’ diyor baba
sokağa oynamaya çıkan çocuğuna
‘televizyona malzeme olma’

her sabah operasyon
her akşam durum muhakemesi
gece aramızda bir iki tashih çıkıyor

akşam selamları durduruyor insanı
bir güzel söz bir ince hareket
kilitliyor o anı

akşam kızartma kokusu
televizyon dizisi gevezelik
kavun peynir ve rakı

evde televizyon oturuyor daha çok
biz ona misafir geliyoruz
akşamları yatı

televizyon bize bakıyor
biz de televizyona mel mel
kim kimi seyrediyor belli değil

ölüm tarifi yapıyorlar saat başı televizyonda
çöle doğru geliyor kukuletalı mahşer
katil televizyonda gizleniyor

televizyon yoklama çekiyor her akşam
habersiz sözlüye kaldırıyor
zaaflarımızı

akşam bir kelime değil bir nehir roman
gündüz yavan hikaye yalan dolan
gece ünite dergisi

kimi rakı içiyor bu akşam kimi şarap
kimi kırmızı kimi zemberek suyu
kimi de kızılcağaç şerbeti

sarhoşluklar bazen tek bir gecede
kırk yıl koyun koyuna
uyumak gibi

akşam biber sokaklarda
trafik siren sesleri düğün cenaze aynı anda
milli maç var televizyonda

bir iç geçirme gibiyiz her akşam
ayın etkisiz elemanı
olabileceğimizin serçe parmak tırnağı

kupon olsak kimse kesmez
kimse toplamaz bizi
bu akşam

günün odaları vakitler:

sabah hol - öğle mutfak - ikindi balkon
akşam misafir odası - gece yatak

günün edaları vakitler:

sabah hızlı - öğle nazlı - ikindi mahmur
akşam nihilist - gece pesimist

günün nidaları vakitler:

sabah telaş - öğle mola - ikindi dinginlik
akşam yorgunluk - gece gerginlik

günün modaları vakitler:

sabah ne varsa - öğle sere serpe - ikindi buruşuk
akşam eşofman - gece adem ile havva

günün badeleri vakitler:

sabah bira - öğle rakı - ikindi likör
akşam votka - gece şarap

günün vedaları vakitler:

sabah günaydın - öğle tünaydın - ikindi iyi günler
akşam hayırlı - gece kirli şerli

fettan göğün altında
bir gün daha yaşıyor gidici hayata
ve binbir gece gerekiyor meal olmaya

- tanrım bir akşam sizinle yemeğe çıkalım
size ıtlatacağım çok mühim
meseleler var

eşim beni dövüyor
çocuklar ömrümü yiyor
patron saçımı çekiyor tanrım

akşam bütün evlerde aynı program:
günün özetleri hır gür reklamlar
istiklal marşı ve kapanış

meşum bir gece kimse eve gitmiyor
kimi arada derede kalıyor
kimi ise tereddütte

bütün gece kapıyı içerden
vurup duruyor da bir yalnız
kimse duyup açmıyor dışardan

gece kırmızı ışıkları
alarm gibi yanıyor bazı evlerin
mahalleyi bir mezbaha havası sarıyor

kutsal cuma geceleri üreniyor
et et ile kemend oluyor
kılıç kınını usandırıyor

gece kaynana gibi
homurdanıyor buzdolabı
ve yoğunmalı kombi

seks diyorlar sosyete fingirdeřmesi o
kimi ibadet sayıyor kimi vazife savıyor
yatak bazen bataak

gecenin kahraman serçesi aç ve asabi
'cik cik' diye değil 'cık cık'
diye ötüyor

yataklarda yusuŕ'un asıl kuyusu
bu gece řu saat řu an şimdi
seviřenler bir ulus

gece uyumuş evin insan yanları
koltuk pufa dert yanıyor oturanlardan
usulca açıyor çiçekler pencereden dışarı

dolunay çıkıyor kurban bayramı gecesi
oto yola fırlıyor kurbanlık boğa.. kukuriku
başo gelse yazamaz işte böyle vahşi bir haiku

ey aşk bizi sek anla bir gece
buzsuz mezesiz dinle
peşin sev nakit öde

söz kabımız geceler
kuş karanlık örtününce
ansızın kımıldıyor hayır ve şer

dışımızdaki sayın seyirciler
bozuk para eriterek mutluluk yapıyor
geceleri rüyamıza ur dişli jaws dede giriyor

gündüz patrona cuma allaha çalışıyoruz
her gece her gece ise birbirimize
allah ne verdiyse işte

isimleriyle örtünüyor kadınlar
yalnız felaketlerle uyarılıyor kadınlar
sonra mutfak dolaplarına sınıyor kadınlar

gece pencerelerde sigara içiyor kadınlar
söndürmesin diye de gözyaşları
sigaraya çok dikkat ederek

yastık altlarında saklanıyor altınlar dövizler senetler
keşkeler ukdeler hayırsız ilk sevgililer
ve dikilmiş kızluk zarları

dört olmak daha fazla bir evde
on beş kişi olmaktan
ikisi eğer çocuksa

her evde bir facia bir dram bir travma
tanrı en fazla korkulan yanlarıyla
geliyor akıllara

kuma gibi bir duygu sıkıntı
öteki hayatları çitleyip duruyor
çöp evlerin safrası da olabiliyor tafrası da

odalara bölünmüş evin her deliği
misafir odası yatak odası çocuk odası
ev ev değil mübarek maşallah odalar birliği

yemek kokularına göre de belirleniyor
evlerin mutluluk dereceleri
soyluluk secereleri

yaş günü nişan sünnet
milli ve dini bayramlar da olmasa
bazı evlerde hiç sıra gelmiyor mutlu olmaya

mutfak tezgahı kapı dolap
merdiven boşluğu ve niş ile birlikte
evin taşınmazlarından işte dede ile nine

mikrodalga fırın derin donduruculu buzdolabı
mutfak robotu her şey otomatik
manuel ev kadını

her evin kendi kokusu var ayrı
herkes kendi kokusuna çıkmak istiyor
o da ayrı

her facia sonrası biri çıkıyor:
'mutlu yuvamız dağıldı' diye haykırıyor
oysa hiçbir evin üzerinde mutlu yuva yazmıyor

apartmanlar 50'lerde girmiş hayatımıza
gecekonduklar ise 70'lerde
evler de gösteriyor işte bir şeylerin gittiğini tersine

mutfak ve yatak odası dilekçe vermişler yöneticiye
ayrı eve çıkmak istiyorlarmış bir an önce
kurumuşlar bu evde

safranbolu evleri boğaz yalıları
yanmazlarsa veya bir şilep toslamazsa
çalacağımız da yok aslında eski kapıları

bazı evler labirent
yok peynir çok fare
dağınık yatak kirli kırlent

ev iş gaile meşgale tıraş ağda
tıkır tıkır işliyor otomatik angarya
çözüksüzlük hiç geç kalmıyor randevusuna

bürolar muayenehaneler
doğal sınıf başkanları evlerin
spiker ve plastik kokuyor

salon ve misafir odaları
aydınlanma çağının konferans mekanları
geveze ve mülayim bilimler yayıyor

asansör orta malı dikine ipek yolu
finiküler karakutu
bazı katlardan hiç almıyor bir yolcu

önce evleri işyerlerini yapıyorlar
sonra yolları köprüleri
böyle çarpık kentleşiyor hayatlar

evler bu kıyıda işler karşı kıyıda
kafalar bu şehirde bedenler memlekette
vaktiyle olduğu gibi günün çoğu yolda geçiyor

ve anlaşıyor ki sonunda
bu insanlar bu evlerde böyle hazin yaşadıkça
huzur gün yüzü görmeyecek bütün ortadoğuda

muhabbet zennesi dil
parça tesirli bomba
her evde tabloid söylenti

çocuklar zayıf oluyor kara tahtalarda
erkeğler hayıf oluyor taksitlerde faturalarda
kadınlar hafif oluyor fantezili banyolarda

problem kitaplarda
hesaplar duraklarda
sağlama yataklarda

şimdi bir de akıllı evler çıktı başımıza
pışık! villa residence ofis dururken
ev mi olunurmuş hiç akılları olsa

bir evde şömine varsa
salonda da çeşme olmalı mutlaka
yan oda da koyunlar kuzular otlamalı

hostes coşkulu havuzlar
kalabalık yanaklı naylon parklar
mutsuz evler site olmuş ne yazar

yaşamak değil bu koşturmalar
anne baba pratiği
yok ki hiç etiği estetiği

duvar kağıdı kahve değirmeni kuş kafesi
merdiven boşluğu kiler çamaşır sepeti
bunlar da işte evlerin bir kaç necatigil'i

biraz ağır çekim alkol
aşk gibi nükseden buğulu tik
aramızda teleferik

evler ruh halimize göre hüviyet kazanıyor
akıl olanaksıza kader tadı yüklüyor
yürek bir yanını kral lear'a döndürüyor

çocuk: ömür törpüsü
hayvan: ev demiri
çiçek: sevecek sevmeyecek

aşklar kadar göçülüyor
göçülüyorsa evlerden
dolaş ki vatman olasın

duvarların keyfini kir sürüyor
eşyaların zevkini
toz

yer halısı tecimsel kılıyor yuvayı
koridor iyice abartıyor
pramite çeviriyor

her yan araba her taraf bina
insanlar piknik yapmak için
bir maydanoz gölgesi arıyor

harfler sayılarla didiřiyor evde okulda işte
bayat bir pasta üzerinde hayat
sumo güreři

řairler öldükten sonra büyük
aşk bittikten sonra deęerli
acılar her dem taze

biz şırpındıkça haberlere magazine yarıyor
biz şırpındıkça gln göbek şukurunda
bir okyanus birikiyor

ne anayasaya uyuyor yaşadıklarımız ne de kurana
kalemler kırılıyor defterler dürülüyor
hayat uyduruluyor asıl kitabına

çaresiz tarafları var hayatın
klişe yüklü teferruatı ilişkilerin
dilimizde selülit güzel kelimeler

- tuzu uzatır mısın hayatım
bana değil
yarana

civar gri ve divasız
sayıları merhametsiz duvar saati
bir kapıyı gösteriyor bir camcereyi

bazen dokunulan bir kapı zili
bir pim bir olanak bir pir
meme ucu gibi

yine olmuyor yeni
olanaklar olasılık dibi
ölmüyoruz da ışınlanıyoruz sanki

gölde ekşiyor su depoda çürüyor
selde coşuyor denizde boğuyor
evde susuyor

uzaktan köpek sesleri geliyor
yabancılar geçiyor olmalı sokaktan
ya da köpekler seslerini deniyor

e peki bütün evler
kare ya da dikdörtgense
niye diyoruz ki daire

damlar bir başka çöl şehirde
antenler wirelesslar baz istasyonları
dijital bir serap sunuyor insanlara

çocuklar internete düşmüş
erkekler meşin yuvarlak peşinde
kadınlar deterjan ve magazin kılıyor

e- mailine bakıyor herkes facebook sayfasına
bir vahiy bir müjde bir mucize
bekler gibi

dışarıdan kötü huylu tümörler gibi görünüyor
denize veya bahçeye akmiyorsa
balkonlar

gün boyu sapır sapır dökülüyor çocuklar
taşıt silah balkon rögar uçurtma
neye dokunsalar istismar

denizin karşısında oturmuş
birikmiş suçlarını tarıyor
beton kafalı balkon

gece kar yağmış kirli sarı
pinokyo olsa yakılır
çok soğuk dışarı

aşktır bu sinemayla yaralı
yaşamak durmaz fena gagalar
kitaplara dönersin bir yanını

şehirde bir kaç neslin kaçmadan göçmeden
birlikte olabildiği artık tek yer kaldı
'aile mezarlığı'

uzun elbiseler içinde yüz daha çırılçıplak
vuslat herkesin dilinde
hayat berbat

durağanlık huzur tekrar mutluluk sayılıyor
ömrümüz de gide gele apartman
isimlerine benziyor

hayatı yoran çözümsüz meseleler
lüzumsuz insanlar var
ne konuşacağız ki sanki onlar da olmasalar

ikimizi dünyada hatırlıyorum
henüz harita olmamış topraklarda
sek seks oynuyoruz

dünyanın iyi zamanları varlığın
karıncaların bilmediği karınca duası
taze ceviz kırarken ele bulaşan koyu boya

melendiz ırmağını geç
göge bak
beni anlarsın

havai fışekler patlıyor yukarıda
görüntü muhteřem ses korkunç
martılar kaçıyor gökyüzü sığınaklarına

herkes yeni bir ev arıyor geri kalan hayatına
depremle iliřiđi olmayan doktordan temiz
tercihen avrupa yakasında

şehirde en güzel şey araba
dikiz aynası kadar dünya
sürebildiđince macera

vatan konserve
millet bahçe
halk ekmek

uçurtmayı çıldırtan ipi
yangını coşturan şenliği
ağaçlarda meyve kuşlar

offff!
ohhhh!
ofhfh!

kurak odanın nevroitik yanlarını
sıcak bir el gibi dolanıyor
duvarda o poster

kokuşmuş söylem
ben merkezli meyhaneler
sidik kokan ruh altı durakları

yer ile gök mengene bazen
noter bu dünya
atık tüm yaşadıklarımız

dökölüp duruyor hep bir şeyler
dökölüp duruyor üstümüze
yukardan

güneşin okşadığı esmerlik duru sesin
çatılardan atlayan beyaz kısrak
kuşlarla pelteleşen rüzgar

kalbin fuayesi incelik
aşkın dünya: prömiyeri
hallerin padişahı devrik

aydınlığa bakıyor evlerin
bütün karanlık
odaları

gece aşkın havaalanı
kül yangının büyük sorusu
çöl kumun auschwitz kampı

fakat hırsız da bilmiyor
bir eşyayla birlikte anılarını da
çaldığını

boğaz köprüleri birleştiriyor da
asya ile avrupayı
getiremiyor iki yakamızı bir araya

dolmuşlar vapurlar tedavülden kalkıyor tık yok
dahası plüton gezegenlikten çıkarılıyor
kimse bunu fark etmiyor

ağızdan öpüşememişler diyarında
devlet sıkışmış çocuklarda
sıkıntı bis yapıyor

ekmek arslanın ağızındaki çakalın
ağızındaki kartalın ağızındaki
güvercinin ağızındaki..

her gün gökten üç elma düşüyor
biri adem'in başına biri newton'un
bizim başımız giyom tell kalıyor

mürüvvet dedikleri ne aşı bulmak bir hastalığa
ne bir rekor kırmak ne de çıkmak fezaya
ölmek onlar gibi karışıp çoluk çocuğa

hep aynı sebepler yaşıyor
aynı sonuçlar ölüyor hep
kader spot alın yazılar manşet

günlerimiz tırmanma şeridi
göz yaşlarıyla örülü rıhtım
elifin ucundaki çengel

belleğin kuzuları otuyor uzakta
martılar minarelere asmış paltolarını
günün bizi geçmesini seyrediyor

karlı bir kış günü cesur bir gazeteci
arabasıyla birlikte havaya uçuruluyor
her bir parçası ayrı bir evde bulunuyor

iki sokak ötede
güpegündüz vuruluyor hrant dink
televizyondan izliyor şaşkın herkes

savaş abi bir de şu sorunumuz var:
- itfaiye giremiyor sokaklar dar
hiç bir anka kuşu barındırmıyor yangınlar

günlere isimlerini kim hatırlatıyor
melteme estiğini kim hissettiriyor
kimleri görünce onore oluyor ayna

kuşlar hangi dilde ötüyor
çiçekler hangi ırkta açıyor
sorulmuyor sınavlarda

orada dur yalınlıkta
edilmedik sözler diyarında
iyi akıllı olmuyor çoğu defa

yüzlerimiz alınganlık ormanı
eksiklik aşıyor hor
baktığına

zamanla manasızlaşan istanbulun
eski semt isimleri gibi
yüzümüze yakışmıyor sesimiz

ardımızda kraker harfler bırakıyoruz
geri dönerken yolumuzu
bulmak için

mağara ve ağaç kovuklarında
yaşıyormuş ilk insanlar
bugün de olduğu gibi

yurt çadır demekmiş eski türklerde
yıldızları sayarlarmış uzanıp bozkırlara
yurt rant demek şimdi bu topraklarda

karton kutu evler de var
buz gibi sokaklarda
yazın residence kışın iglo

bir elini apollinaire'nin omzuna atmış her şey
vakit marcel proust'un astım krizi gibi
geçiyor

birileri daha olmalı diyoruz bizim gibi
kavim bir tortu rindini gezinen çelebi
ölmüş büyük şairlerin altın dizeleri gibi

elektrikler kesiliyor bir gece mum yakıyoruz
isim - şehir oynuyor birbirimize bakıyoruz
dönüyoruz sonra eski olamadıklarımıza

her pazartesi sendrom çarşısına çıkıyor
yeni kararlar alıyoruz
salı vazgeçip çarşamba üzülmüyoruz

her freud'un günü giriyor çıkıyoruz
bunalım da yalama
oluyor ama

fol yok yumurta yok
ortalıkta
full time dolu oluyoruz ama

arşlan yattığı yerden belli oluyor
şehir ahalisi de piknik alanlarına
bıraktıklarından

yaz gelince okullar tatil oluyor
şehir boşalıyor
iğne atsanız yere düşebiliyor

dört mevsimi bir arada yaşıyoruz
- bu ne bolluk ya rabbim!
- bu ne yokluk devletlüm!

'e hani soğuk savaş dönemi bitmişti'
diyor çocuk
soğuk bir günde savaş patlıyor

'caddenin alt ucunda çınar var
demek ki eskiden burada ırmak varmış'
diyor ihtiyar

'durun' diyor cebrail
'durun ve çevrenize bakın
tarih tekerrür ediyor'

anne baba çocuk ve
uzaktan kumandadan oluşuyor artık
çekirdek aile

baba: gofret gazoz mandalina
anne: reçel turşu köfte makarna
abi: ay çekirdeği - abla: dolma

kapıları hırsızlarca epeyi zorlanmış
şu uzun sıkıntının yanı işte
bizim ev de

çinliler ucuz hayat yapmışlar da
yalnız bize satmışlar
sanki

sokaklarda yüzleri
% 100 olmuş insanlar
geziyor

herkes tarımla uğraşıyor
bu aralar
rüzgar ekip fırtına biçiyor

oflamalı yalnızlıklar
raylı mutsuzluklar
gıy mıy da mıy gıy

müzik türleri de mevsimlere göre değişiyor
ilkbahar: türkü - yaz: pop fantezi
sonbahar: sanat müziği - kış: arabesk

iki ileri bir geri iki ileri bir geri
hayatımızın en hakiki
yerli ritmi

kasaba süsü güneş
telaş asıl ideoloji
kokusu gürültüsü çiçeğin

bazı evler fuzuli teferruat
bazı evler bir masa dört sandalye tek çek-yat
yıkılınca kurtlu yuva ortasından yırt at

yıka çitile ütüle as
ayıkla boşalt biriktirme fırlat
sev affet unut ve devam et

bir gülün kokusunda paylaşıyoruz
mühim bir fırsatın kaçışını
bir aşkın parlayışını

eşya çıldırıyor: ey insanlar
yapacaksanız orijinal kötülükler
yapın birbirinize

ne sanıyorsunuz kendinizi
yoksa bir fıkra kahramanı mı:
nesne çıldırıyor

kuşlar yüzüyor gökyüzünde
balıklar uçuyor
denizde

ben bunu bilirim şunu söylerim
onu düşünür ötekini yaparım giller
sarıyor çevremizi

hayat bizim içimizdeyken
biz hayatın neresinde
ne oluyoruz ki

kuş tüyü yastıklarımız
yumurta kabuklarından yorganlarımız
hint fakiri yataklarımız var

iyi ama nedir peki geri kalmışlık
ille de sevişirken mecburen
gece soğuk bir parkta

ah insan yanımız
en azınlık yanımız
yanlarım ağrıyor

aramızda
şuursuz üç harf aşk
sisyphos'u iteleyip yoruyor

donmuş dilimizdeki asma
taşmış evlerden yarasa
ertelediklerimiz pusuda

leyla ateşte geziyor hâlâ
otobüste unutuluyor romeo
sular yine akıyor heraklitos ırmağına

rutin makyaj tazeliyor
gözyaşları çatlakları kapıyor
hayatımız süreli yayınlar

soylu hurma
mütevazı su
odalarda üzgün nü

hayata rengini veren madde
çubuğum dermanım menendim
gediğimin ben senin gitme

kurşun adres soruyor
güneş balçıkla sıvanıyor
dost maaşa düşman imaja bakıyor

ölü ölüyor
yangın yanıyor
deprem depriyor

hayat gazozumuza ilaç atıyor
boş senetler imzalattırıyor
ömrümüzü iğfal ediyor

her gün aynı uzunlukta geçmiyor
annenin öldüğü günle sevgilinle buluştuğun gün
cumartesi günü olduğu halde

bir gece misafirlikten eve dönerken
büzülüp $e: mc^2$ formülü içine
sayıklarken rastlıyoruz einstein'a

e ama o dere de
heraklitos zamanına
dönse ya bir kere

lafla peynir gemisi yürütüyoruz
ağzımızla tuttuğumuz kuş
yiyor hep o peynirleri

iki imkansızın ayaküstü cilveleşmesi
gecekondu evlerde
pirinç karyola olması gibi

bir ağaç bir ben çok ev üç kedi
ve oraya buraya koşturan sürüyle ayakkabı
işte yaralı bir serçenin dünyada son gördükleri

can güzel bilezik
kırmızı cici hüner
vaktin güttüğü sebze

aşk bir yara birimi
iğne sakallı cerrah
ayartılmaya teşne

ay parantez
aşk doğal gazımız yine
yerimiz var ama yurdumuz yok

küle muhtaç hâlâ komşuluk durumu
çölle sınamak gibi
mecnunu

dört kişilik bir ailenin aylık mutfak masrafı
altını bileziği bozduruyor
çoktan sattırıyor salon takımlarını

apartmanın adı: huzur apartmanı
hemzemin: kardeşler kiraathanesi
her naklen maç beş yaralı

ulubatlı apartmanlar kuşattı tüm şehri
fatihin fedaisi kara murat şimdi
apartman görevlisi

uydu kentler içinde
herkes birbirine öteki
- merhaba siteli ben dostum!

apartmanın kapısında
'satıcılar ve pazarlamacılar giremez' yazıyor
not: içeridekiler bize yetiyor!

yeni yapılan devasa alışveriş merkezleri bile
her şey herkes nasıl da eskiyor hızın ışıyla
gözlerim yetişemiyor yüzüme

ömrümüzde
sızıp kalıyor her nasılsa
edward hopper ayarı bir loşluk

olaylar umduğumuz gibi gelişmiyor
ayrılık beşliğini iki kişi sallıyor
herkes yarasına yakın bir semte taşınıyor

kořturup duruyor bütün gün insanlar
yorgun bitkin ve kederli
bir vefat ilanında tashih olması gibi

dijital bir papağan tele - sekreter
- řu anda evde yokuz..
- evde yokuz godot gelme!

ah anlamak
rağmen ve kerhen hep
memeden kesilmek erken

bazı kelimeler dilimizi yakıyor
kırk yıl düşünsek bile
bir fikir etmiyoruz

her gece her yerde
çılgınlar gibi eğleniyoruz
ama yine de hiç mutlu olmuyoruz

robin hood gibiyiz allaha şükür
neşeden çalıp
kedere veriyoruz

köprüde oto yollarda seyyar satıcılar
çocuk bezi matkap kadın bağı cennet
ne isterseniz satıyorlar

bu hayat bize dar ama boş ver
'yaşadıkça açılır' diyor
baştezgahtar

bazı insanların evinde
sıcak para mı var ki
hiç üşümüyorlar

bütün ömrü clark kent olarak geçmiş
süper hayatlar
yaşıyoruz

fakire din iman zengine han hamam!
yurtta sus dünyada sus!
ya sev ya fark et!

kim bilir belki de hayatta
bir ağırlığımız olsun diye
şişmanlıyoruz

salondan garip sesler geliyor
yatak odasından ise garip seksler
uyumak için koyun dövüyor çocuklar

şiiir can çekişiyor
süslenmiş düz yazı
yoruma gidiyor

aniden mahallede bir yayla havası
gökdelen inşaatında çalışanlar
kürtçe türkü söylüyor

bazı yılların anıları da
bazı yılların şarapları gibi
özel oluyor

hoşlukta bir nokta yüz
konserve kahkaha
no frost dram

çok amaçsız bir hayat
geri dönüşümsüz insan
gece üzerimize kakaos kaplıyor

kadınlar yatak odalarına çok uzaklardan geliyor
holler salonlar balkonlar gizli aşklar dolaşarak
içmeseler de yanıyor bir yerlerinde sigara

el radyolu çizgi pijamalı bol hicranlı
elle duyulur gözle ovulur bir şey yalnızlık
kendi içinde hicret

mevsimler değişse de aynı vücut iklimi sürüyor
hazlar sıcak ve kurak düşler soğuk ve gıllığışlı
ertesi seneye devrediyor yine keyifler

hiçliğin suflörü tenimiz
harfleri birbirimize sürterek
ateş çıkarmaya çalışıyoruz

vasat aşireti!
kolpa tarikatı!
götür partisi!

babası gibi giyinmiş bir çocuk
annesi gibi sarkıyor pencereden
affetmiyor yerli yerçekimi

her Şey fazla oluyor birden
çok Şey kalıyor sonra bir iki eksik
bu Şehirde herkes ötekine haymatlos

erguvan kokusu ayarlıyor suçlarımızı
kimileri göremiyor hiç kaderine
tosladığını

arşlan da deliriyor en sonra orman yanınca
haklı olmak yetmiyor haklı ölmek hiç bitmiyor
geyiklerin tarihini çakallar yazdıkça

kadınlar mutfakta düşünüyor
erkeğler kapı girişinde holde
ring yatak odası

halı giyiniyor kadın
bono soyunuyor adam
altını ıslatıyor çocuk odası

her köşe başında
o kara levha: dikkat ölüm
çıkabilir!

fsm köprüsü: akıcı
boğaziçi köprüsü: yoğun
sırat köprüsü: yakıcı

yönetici süzme cumhuriyetçi
kapıcı kökten ılıman
dökülüyor apartman

ah bir devlet yardım etse
millet bir adam olsa..
dünya çapında olacak daire

evin eski sahipleri
evlerini sevmeye gelmişler uzaktan
evin yeni sürgünleri ürkerek buyur ediyorlar içeri

dün günlerden oğlan askere gitti
bugün günlerden torunun sünneti
yarın günlerden buzdolabının ilk taksiti

newton'un başına düşen elma
golden miydi amasya mı
onu tartışıyorlar şimdi

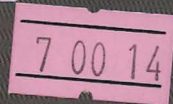
misak-ı milli sınırları içinde
kadir olamıyor maalesef aşk her şeye
yine yüzünü asıyor türkiye

ev durmuyor iş beklemiyor bir kere
her şey şifahen ite kaka metazori ezbere
biz çıkamıyoruz ki bir türlü kerevetine

geride bizi iyi hatırlayacak
bir kaç evimiz kalsa
keşke

metin üstündağ'dan
apartman ve şehir hayatının
ayrıntıları üzerine haiku şiir
formunda zehir zemberek dizeler

has ve sıkı şiiri özleyenler için

***SEL**

ISBN 978-975-570-448-7

